

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
MINISTARSTVO ZDRAVLJA

Broj: 011-330/2015
Podgorica, 18.07.2016.god.

Na osnovu člana 12 Uredbe o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona („Službeni list Crne Gore”, broj 12/12), Ministarstvo zdravlja, sačinjava

IZVJEŠTAJ O JAVNOJ RASPRAVI

Ministarstvo zdravlja je na osnovu čl.9 i 11 Uredbe o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona uputilo javni poziv građanima, zdravstvenim ustanovama, Ljekarskoj komori, stručnim i naučnim institucijama, Crvenom krstu Crne Gore, državnim organima, organima lokalne uprave, nevladinim organizacijama, medijima i drugim zainteresovanim subjektima za učešće o raspravi o tekstu Nacrta zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti.

Saglasno članu 9 stav 1 alineja 2 Uredbe o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona javna rasprava je sprovedena dostavljanjem predloga, sugestija i komentara u pisanom i elektronskom obliku, koji su se mogli dostaviti Ministarstvu zdravlja, na adresu: Podgorica, Rimski trg br.46, na fax 078/113-128 i na e-mail adresu @mzd.gov.me.

Javna rasprava je trajala 40 dana, od dana objavljivanja javnog poziva na internet stranici Ministarstva zdravlja, portalu e-Uprave i u Dnevnom listu ”Pobjeda”, tj.od 5.05.2016.godine.

U periodu održavanja javne rasprave dostavljeni su sljedeći predlozi, sugestije i primjedbe i to:

- 1) Agencija za lijekove i medicinska sredstva;
- 2) NN lice dostavilo je set pitanja kao primjedbe (7) na Nacrt zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti;
- 3) Nakon isteka propisanog roka, primjedbe i sugstije dostavila je i Unija poslodavaca Crne Gore 27.06.2016.godine.

1) Predlog Agencije za lijekove i medicinska sredstva

Agencija za lijekove i medicinska sredstva predložila je da se termin „nuspojave” koji se pojavljuje u čl. 30,41 i 69 Nacrta zakona zamijeni pojmom **neželjeni događaj**. U Zakonu o lijekovima („Službeni list Crne Gore”, br. 56/11 i br.6/13) i Pravilnikom kojim se bliže

uređuje oblast farmakovigilance, u izrazima koji se upotrebljavaju u Zakonu, navode se **neželjeno dejstvo** koje podrazumijeva svaki štetni i nenamjerno izazvani efekat lijeka i **neželjeni događaj** kao neželjeno iskustvo nastalo u periodu primjene lijeka za koje uzročno-posljedična veza sa primjenom lijeka ne mora da bude dokazana i predstavlja bilo koji nenamjeravani i neželjeni znak (npr. abnormalni laboratorijski nalaz), simptom ili bolest, vremenski povezan sa primjenom lijeka.

Predlog se prihvata

2) Primjedbe NN lica u najvećem dijelu obraćanja odnose na usaglašenost sa propisima EU i Ustavom CG i pitanje obaveznosti vakcinisanja protiv određenih zaraznih bolesti. Ostala pitanja (4) nijesu predmet regulisanja ovog zakona.

Primjedbe se ne prihvataju.

Obrazloženje

Nacrt zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti je usaglašen sa relevantnim propisima EU, kao i Međunarodnim zdravstvenim pravilnikom. Predmetni propis ima pravno utemeljenje u Ustavu Crne Gore.

Imajući u vidu da, nijedan lijek pa ni vakcina nijesu djelotvorni (ne štite) 100% neophodno je da najveći broj lica u kolektivu bude vakcinisan. Tako se stvara dobar kolektivni imunitet koji ne dozvoljava značajnu cirkulaciju uzročnika u kolektivu. Na taj način smanjuje se rizik za obolijevanje lica koja zbog medicinskih razloga (kontraindikacija) nijesu mogla biti vakcinisana kao i jednog manjeg broja lica koja su vakcinisana, ali ipak nijesu razvila zaštitu. Ako je u kolektivu značajan broj nevakcinisanih lica onda uzročnici bolesti, koje obično takva lica i unesu u kolektiv, lako cirkulišu i inficiraju sve one koji nijesu otporni izazivajući manje ili veće epidemije.

Stav obrađivača je da zakonom treba štiti stanovništvo od zaraznih bolesti, i da zakon mora da sadrži mjere za sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti, a jedna od posebnih mjera je obavezna imunizacija.

3) Primjedbe i predlozi Unije poslodavaca Crne Gore

Unija poslodavaca Crne Gore ističe da nije peciziran rok trajanja javne rasprave na oficijelnom sajtu Ministarstva, što nije uobičajena praksa prilikom kreiranja zakonskog teksta i u duhu člana 11 Uredbe o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona. Prepoznali su namjeru predlagača zakona da kroz unaprjeđenje normativnih rješenja zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti podigne na najviši mogući nivo.

Ističu da odredbe stava 4 člana 31 kojim je propisano da obavezne sanitarne preglede vrše Institut za javno zdravlje i dom zdravlja koji ima organizovanu epidemiološku službu treba izmijeniti, s razloga što je navodno dovedena u pitanje sloboda konkurencije na tržištu. Predlažu da se u članu 31 stav 4 izmijeni i da glasi:

„Mjeru obaveznih sanitarnih pregleda kategorija stanovništva, kliconoša i zaposlenih lica u objektima pod sanitarnim nadzorom sa savjetovanjem organizuju i sprovode zdravstvene ustanove koje imaju organizovanu djelatnost epidemiologije i mikrobiologije”.

Takođe, navode da primjećuju izvjesnu neusklađenost stava 5 istog člana Nacrta sa čl. 136b Opšteg zakona o obrazovanju i vaspitanju, kojim je propisano da obrazovna ustanova može sticati sredstva iz budžeta opštine, između ostalog i za „obavezne zdravstvene i sanitarne preglede nastanvika i djece, odnosno učenika”.

Dalje ističu da su i u ranijem periodu reagovali povodom ove problematike na Savjetu za unaprjeđenje poslovnog ambijenta, regulatornih i strukturnih reformi. Zapravo, praksa je pokazala da škole (usljed njihove neobaviještenosti ili nespremnosti opština) ne koriste ovu mogućnost, već cjelokupan finansijski teret sanitarnog pregleda pada na teret učenika ili, pak poslodavca. Kako učenici, odnosno njihovi roditelji (pogotovu na sjeveru Crne Gore) nijesu u mogućnosti da plate sanitarne preglede, a s druge strane, poslodavci, usljed nepovoljnih ekonomskih uslova, često ne budu u prilici da preuzmu finansijske troškove sanitarnih pregleda, u situacijama kada se radi obuka većeg broja učenika, učenici često ostaju uskraćeni za praktični dio obrazovanja koji se stiče kod poslodavca, čime se narušava kvantitet i kvalitet stručnog obrazovanja.

Takođe, navode da, ukoliko se želi da obim profesionalne prakse i praktične nastave, odnosno nivo stručnog obrazovanja postavi na viši nivo, i na taj način da se ublaži jaz između ponude i tražnje (a to je strateški državni interes i zvanični cilj Vlade Crne Gore), i pospješi sticanje praktičnih znanja i vještina, itekako potrebnih tržištu rada, predlažu izmjenu stava 5 u smislu da za tačku 6 stav 1 člana 31 troškove snosi obrazovna ustanova (a ne poslodavac) koja ih upućuje na praksu, odnosno obuku, upravo koristeći mogućnost iz člana 136b Opšteg zakona o obrazovanju i vaspitanju.

- 1) Ne osporavajući krucijalni značaj poštovanja odredaba ovog propisa za zaštitu i očuvanje zdravlja stanovništva, ipak mišljenja suda je kaznena politika visoko postavljena, u dijelu najnižeg limita, a da se pri tom nije nijansirala u odnosu na težinu prekršaja i ekonomske snage privrednih subjekata, posebno ako znamo da preko 90% privredne strukture u Crnoj Gori čine mala preduzeća.

Primjedbe i predlozi Unije poslodavaca se ne prihvataju

Obrazloženje

Navodi Unije poslodavaca da nije peciziran rok trajanja javne rasprave na oficijelnom sajtu Ministarstva su neutemeljeni. Naime, javni poziv je upućen shodno odredbama čl. 9 i 11 Uredbe o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona u propisanoj proceduri. Odredbe navedenih članova sadrže propisan period trajanja javne rasprave od dana objavljivanja javnog poziva.

Primjedbe da je propisanim odredbama člana 31 stav 4 narušen Ustav Crne Gore je neprihvatljiv. Zakon o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti je poseban zakon, kojim se bliže uređuje zaštita stanovništava od zaraznih bolesti i postiže najviši mogući stepen zaštite stanovništva od zaraznih bolesti organizovanim i sveukupnim djelovanjem društva, u cilju sprječavanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih bolesti.

Zdravstvene ustanove čija je osnovna djelatnost zaštita javnog zdravlja, a čiji je osnivač država nijesu privredna društva u smislu profitnih organizacija. Predmetna zakonska rješenja nalaze se u sferi zaštite javnog zdravlja u Crnoj Gori, što podrazumijeva javni interes za regulisanje uslova zaštite zdravlja stanovništva. Zaštita javnog zdravlja i zaštita tržišne konkurencije ne moraju uvijek biti komplementarne, i u ovom slučaju prioritet mora imati zaštita javnog zdravlja. Zdravstvene ustanove kojima je zakonom povjereno obavljanje javne zdravstvene djelatnosti nijesu profitne organizacije, nego su to, naprotiv, neprofitne ustanove koje se osnivaju i svoju djelatnost obavljaju u skladu sa propisima kojima se reguliše zaštita javnog zdravlja, a posljedice eventualnog odstupanja od tog principa i načina obavljanja

javno-zdravstvene djelatnosti mogu biti izuzetno teške i manifestovati se u formi epidemija, sa nesagledivim posljedicama.

Sanitarni pregledi, odnosno zdravstveni nadzor nad kliconošama, zaposlenim i drugim licima, sa aspekta zaštite javnog zdravlja stanovništva, a posebno sa aspekta sprječavanja nastanka i suzbijanja širenja zaraznih bolesti propisani kao posebna mjera zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, ne mogu biti predmetom privatne zdravstvene prakse. Imajući u vidu navedeno, primjedbe Unije poslodavaca da se izmijeni član 31 stav 4 se ne prihvataju.

Prepoznajući javni interes, cijeneći uporedna iskustva zemalja u okruženju kao i zemalja unutar Evropske unije kod kojih se obavezni sanitarni pregledi vrše u nadležnim zavodima i institutima za javno zdravlje, predlagač zakona ostaje pri stavu da, obavezne sanitarne preglede treba da obavljaju zdravstvene ustanove čiji je osnivač država, i koje u svom sastavu imaju epidemiološku službu.

Navodi da odredbu kojom je propisano da troškove sanitarnih pregleda snosi poslodavac treba zamijeniti na način da troškove obaveznih sanitarnih pregleda snosi obrazovna ustanova koja učenike upućuje na obaveznu praksu se ne prihvataju, jer bi to dodatno opteretilo budžet obrazovnih ustanova.

Imajući u vidu značaj uređenja oblasti zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, i posljedice eventualno počinjenih prekršaja, predlagač propisa ne prihvata da su predložene prekršajne kazne visoko postavljene.

U prilogu se nalazi Izvještaj o konsultacijama sa zainteresovanom javnošću, koji je sastavni dio ovog izvještaja, u skladu sa članom 12 stav 3 Uredbe o postupku i načinu sprovođenja javne rasprave u pripremi zakona.

Ministar,

Prof.dr Budimir Šegrt